

Detektivens Barnepige

Detektiv-Drama i 3 Akt. 50 Afd.

*Gnestaaende spændende
Forbryder-Roman*

Optaget af Nordisk Films Co.

A/S „FOTORAMA“
ejer Filmen, saavel som dens Plakat- og Programtekst o. a.
lign. Materiale, med absolut Eneret.
Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatnings-
krav gjort gældende mod Vedkommende.

PERSONERNE:

Davidoff, international Tyv
Herr Hjorth-Clausen

Kate Blond, hans Medhjælperske
Fru Else Frölich

Barker, Detektiv
Herr Robert Schyberg

v. Warden, Greve
Herr Carl Schenström

Grevinden Frk. de Svanenskjold

AFDELINGERNE.

---

1. Til Eftersyn.
2. Et interesseret Par.
3. Hertuginde Philippas Smykke.
4. Auktionen begynder.
5. Hertugindens Smykke under Hammeren.
6. Paa Post!
7. Grev og Grevinde Warden, Boulognegade 16.
8. Kuppet planlægges.
9. En Barnefrøken søges.
10. Kate Blond hos Detektiven Barker.
11. I Rollen som Barnefrøken.
12. Davidoff lejer Værelser.
13. Den falske Antikvitetshandler.
14. Smykkets Skjulested!
15. »En ung Pige med et Smykke som Deres!«
16. Den ihærdige Samler af Antikviteter falder for Fristelsen.
17. Den unge Sypige — alias Kate Blond.
18. Gennem den hemmelige Dør!
19. Den lyse Paryk.
20. »Maaske Grevinden vil betænke mig med lidt Sytøj.«
21. Et skæbnesvangert Naalestik.
22. Grevinde Warden Nr. 2.

23. Et dristigt Kup!
24. Den bevidstløse Grevindes Ur stilles 1 Time tilbage.
25. Atter hjemme.
26. »Hvad er Klokken paa dit Ur?«
27. Tyveriet opdages.
28. Kate Blond og Davidoff belaver sig paa at flygte.
29. Detektiven Barker underrettes.
30. »Er den unge Dame hjemme?«
31. Barker undersøger Kates mystiske Logi.
32. Det lyse Haar som Redningsplanken!
33. Atter et skæbnesvangert Naalestik.
34. Kate Blond gaar gennem den hemmelige Dør . . .
35. . . og finder den bevidstløse Detektiv.
36. Paa Tagskraaning!
37. Barker vaagner til ny Jagt.
38. Kates Dobbelttilværelse afsløret!
39. Den vilde Jagt tager sin Begyndelse.
40. Kate og Davidoff naar lykkeligt og vel ombord paa Amerikadamperen.
41. Detektivens Forhindringer.
42. For sent!
43. Forbryderparret ser Barker paa Kajen.
44. Den frelsende Motorbaad.
45. Et ulige Kapløb.
46. Damperen indhentes.
47. Man nyder Udsigten!
48. Barker naar ombord.
49. Ansigt til Ansigt.
50. Bag Laas og Slaa.

GENNEM en Række
yderst spændende
og underholdende Bille-
der skildres Detektivens
Kamp med det durk-
drevne Forbryderpar —
en Skildring, der holder
Tilskuerens Interesse fan-
gen lige fra først til sidst,
ja Spændingen vokser
gennem Akterne for at
kulminere under den dri-
stige Jagt paa Svindlerne!
**Det er ubestridt
den bedste Detek-
tivfilm, der til Dato
er udgaaet fra no-
gen dansk Fabrik.**

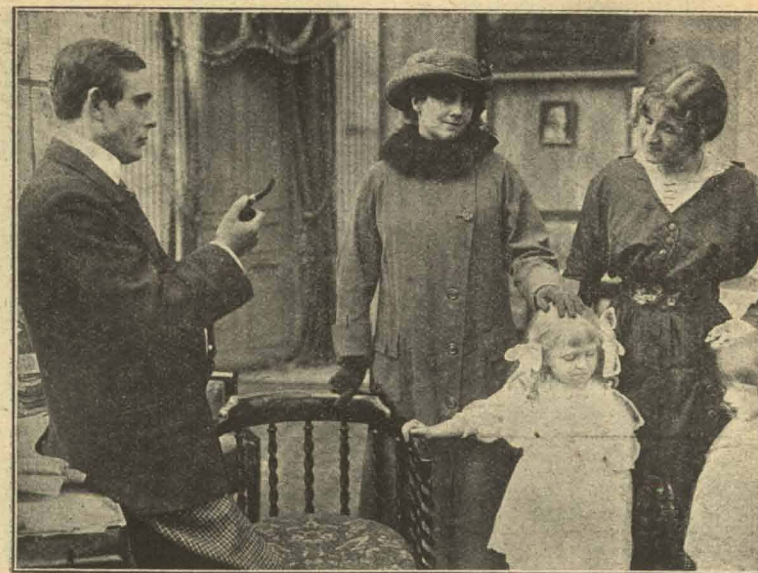

Auktionen.

Auktionarius raaber op:

— Her ser De, mine Herrer og Damer, Auktionens kostbarste Nummer, det gamle Smykke, som har tilhørt Hertuginde Philippa.

Alle strækker Hals for at faa et Glimt at se af det berømte Smykke. Og saa begynder Budene at falde. Blandt de Bydende lægger man Mærke til Grev og Grevinde Warden, der stadig byder over, og som ogsaa tilsidst, da Hammeren falder for 3die

Kate Blond antages som Barne pige.

Gang, faar Tilslag som højestbydende. Auktionarius opnoterer Køberens Adresse: Boulognegade 16.

Men et Sted i Lokalet befinder sig »den lyse Dame« — Kate Blond, der sammen med Davidoff udgør et berygtet, internationalt Forbryderpar. Ogsaa de opnoterer Grev v. Wardens Adresse. Planen, ved hvilken det skal lykkes dem at sætte sig i Besiddelse af det kostbare Smykke, har de allerede i Orden, og de tøver ikke med at sætte den i Værk.

Et godt Skjulested.

De ved, at den berømte Detektiv, Mr. Barker hører til Greveparrets nærmeste Omgangskreds og kan deraf slutte, at han først af alle vil blive underrettet om Tyveriet, saasnart det er blevet opdaget. Da de tilfældig ser, at Mr. Barker søger en Barnefrøken, forklæder Kate Blond sig og faar Pladsen. I Naboejendommen til det Hus, hvor Mr. Barker bor, lejer Forbryderparret et Kvistværelse, som støder op til det Værelse, Kate Blond som Barnefrøken faar anvist af Mr. Barker. Mel-

Naalen forgiftes.

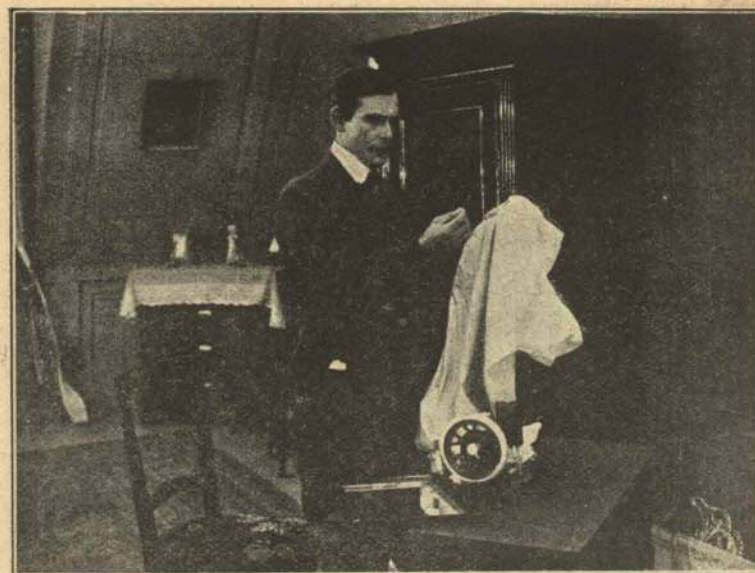
lem de to Værelser tilvejebringes der Gennemgang gennem en hemmelig Dør. Forberedelserne er afsluttede, og Davidoff gaar i Gang med de indledende Skridt til selve Kupet. Han maskerer sig som en Antikvitetshandler Waldhausen og opsøger som saadan Grevinde v. Warden i hendes Hjem. Under Paaskud af at kende en ung Pige, for hvem han har i Kommission at sælge et Smykke ganske Magen til det, Grevinden har købt paa Auktionen, faar han hende til at røbe dettes Skjulested. Grev-

Forbryderalbumet gennemgaas.

inden, der er en ihærdig Samler af Antikviteter, opsøger efter en Adresse, som Davidoff har skrevet op til hende, den unge Pige, der selvfølgelig ingen anden er end Kate Blond. Hun har gennem den hemmelige Dør skaffet sig Adgang til Værelset i Naboejendommen, og hun forandres kun ved Hjælp af en lys Paryk og et stort Forklæde til en lille, fattig Syjomfru. Hun maa med Beklagelse fortælle Grevinden at hun netop har solgt det Smykke, som Antikvitetshandleren har omtalt. »Men«, til-

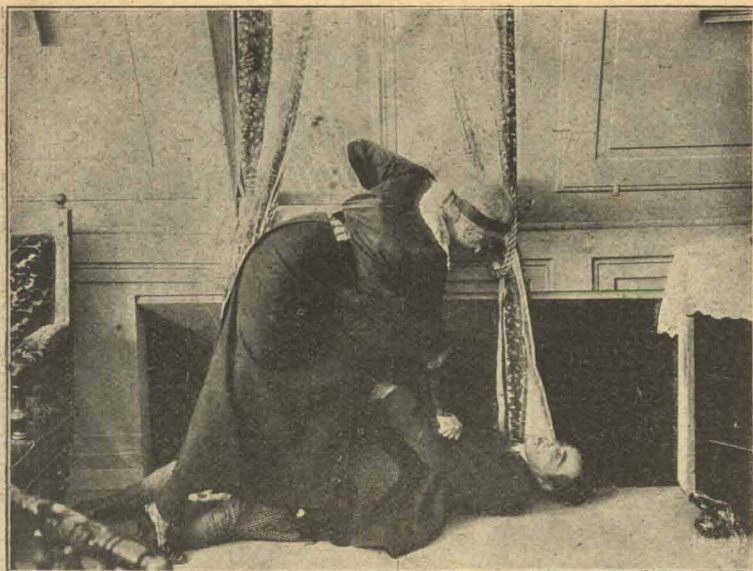

Et mystisk Sytøj.

føjer hun, »Grevinden vil vel ikke ved Lejlighed betænke mig med noget Syarbejde?« Samtidig peger hun paa det Sytøj, hun netop har forladt. Grevinden tager det i Haanden for at bedømme Arbejdet, hun mærker et Stik i Fingeren og en Fornemmelse af at være bedøvet. Faa Sekunder efter falder hun i Aimagt. Hun har stukket sig paa en Naal, som iforvejen er bleven præpareret med en virksom, bedøvende Vædske.

Kate Blond kaster i en Fart sit Forklæde og ifører sig

Detektiven skaffes afvejen.

Grevindens Pels, Slør og Hat, og saaledes ukendeliggjort lykkes det hende at skaffe sig Adgang til Skjulestedet for det kostbare Smykke, der har tilhørt Hertuginde Philippa. Saa hurtigt som muligt iler hun hjem, affører sig atter de laante Beklædningsgenstande og vækker Grevinden tilbage til Livet. Grevinde v. Warden forlader den venlige Syjomfru i den Tro, at hun kun har været besvimet et Par Minutter.

Tilfældig opdages samme Dag Tyveriet, og Greven hid-

Fanget!

kalder sin Ven, Mr. Barkers Assistance. Dette erfarer Kate Blond. Hun underretter sin Kompagnon, og de beslutter at flygte med den første Amerikadamper. Men Mr. Barker, der med Detektivens mærkelige Sans for Bagateller, hurtigt har knyttet Traadene i Grevindens Beretning sammen til det Intrigevæv, Kate Blond og Davidoff har spundet, er allerede paa Sporet af dem. En Gang har de det Held at undslippe ham, men næste Gang narrer han dem. Bag Laas og Slaa faar de Lejlighed til at fortryde.

W. L. THIRICH
COPENHAGEN D.

DET DANSKE FILMINSTITUTS BIBLIOTEK

DETEKTIVENS BARNEPIGE

PROGRAMMER CREDITS MM.

Den lyse Dame.

Personerne:

Davidoff, international Tyv. . . . . Herr Hjorth-Clausen.
Kate Blond, hans Medhjælper. . . . . Fru Else Frölich.
Barker, Detektiv. . . . . Herr Robert Schyberg.
v. Warden, Greve. . . . . Herr Carl Schenström.
Grevinden. . . . . Frk. de Svanenskjold.

Auktionarius raaber op:

-Her ser De, mine Herrer og Damer, Auktionens kostbareste
Nummer, det gamle Smykke, som har tilhørt Hertuginde Philippa!

Alle strækker Hals for at faa et Glimt at se af det berømte
Smykke. Og saa begynder Budene at falde. Blandt de Bydende lægger
man mærke til Grev og Grevinde Warden, der stadig byder over, og
som ogsaa tilsidst, da Hammeren falder for 3die Gang, faar Til-
slag som højstbydende. Auktionarius opnoterer Køberens Adresse:
Boulognegade 16.

Men et Sted i Lokalet befinder sig "den lyse Dame" - Kate
Blond, der sammen med Davidoff udgør et berygtet, internationalt
Forbryderpar. Ogsaa de opnoterer Grev v. Wardens Adresse. Planen,
ved hvilken det skal lykkes dem at sætte sig i Besiddelse af det
kostbare Smykke, har de allerede i Orden, og de tøver ikke med at
sætte dem i Værk.

De ved, at den berømte Detektiv, Mr. Barker hører til Greve-
parrets nærmeste Omgangskreds og kan deraf slutte, at han først af
alle vil blive underrettet om Tyveriet, saasnart det er bleven op-
daget. Da de tilfældig ser, at Mr. Barker søger en Barnefrøken, for-
klæder Kate Blond sig og faar Pladsen. I Naboejendommen til det
Hus, hvor Mr. Barker bor, lejer Forbryderparret et Kvistværelse,
som støder op til det Værelse, Kate Blond som Barnefrøken faar
anvist af Mr. Barker. Mellem de to Værelser tilvejebringes der
Gennemgang gennem en hemmelig Dør. Forberedelserne er afsluttede,
og Davidoff gaar i Gang med de indledende Skridt til selve Kupet.
Han maskerer sig som en Antikvitetshandler Waldhausen og opsøger
som saadan Grevinde v. Warden i hendes Hjem. Under Paaskud af at
kende en ung Pige, for hvem han har i Kommission at sælge et Smykke

ganske Magen til det, Grevinden har købt paa Auktionen, faar han hende til at røbe dettes Skjulested. Grevinden, der er en ihærdig Samler af Antikviteter, opsøger efter en Adresse, som Davidoff har skrevet op til hende, den unge Pige, der selvfølgelig ingen anden er end Kate Blond. Hun har gennem den hennelige Dør skaffet sig Adgang til Værelset i Naboejendommen, og hun forandres kun ved Hjælp af en lys Paryk og et stort Forklæde til en lille, fattig Syjomfru. Hun maa med Beklagelse fortælle Grevinden at hun netop har solgt det Snykke, som Antikvitetshandleren har omtalt. "Men", tilføjer hun, "Grevinden vil vel ikke ved Lejlighed betænke mig med noget Syarbejde?". Samtidig peger hun paa det Sytøj, hun netop har forladt. Grevinden tager det i Haanden for at bedømme Arbejdet, hun mærker et Stik i Fingeren og en Fornemmelse af at være bedøvet. Faa Sekunder efter falder hun i Afmagt. Hun har stukket sig paa en Naal, som iforvejen er bleven præpareret med en virksom, bedøvende Mædske.

Kate Blond kaster i en Fart sit Forklæde og ifører

sig Grevindens Pels, Slør og Hat, og saaledes ukendeliggjort lykkes det hende at skaffe sig Adgang til Skjulestedet for det kostbare Snykke, det har tilhørt Hertuginde Philippa. Saa hurtigt som muligt iler hun hjem, affører sig atter de laante Beklædningsgenstande og vækker Grevinden tilbage til Livet. GrevindeK v. Warden forlader den venlige Syjomfru i den Tro, at hun kun har været besvæmet et Par Minuter.

Tilfældig opdages samme Dag Tyveriet, og Greven hidkalder sin Ven, Mr. Barkers Assistance. Dette erfarer Kate Blond. Hun underrettet sin Kompagnin, og de beslutter at flygte med den første Amerikadamper. Men Mr. Barker, der med Detektivens mærkelige Sans for Bagateller, hurtigt har knyttet Traadene i

Grevindens Beretning sammen til det Intrigevæv, Kate Blond og Davidoff har spundet, er allerede paa Sporet af den. En Gang har de det Held at undslippe ham, men næste Gang narrer han dem. Bag Laas og Slaa faar de Lejlighed til at fortryde.

**A/s NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
COPENHAGEN**

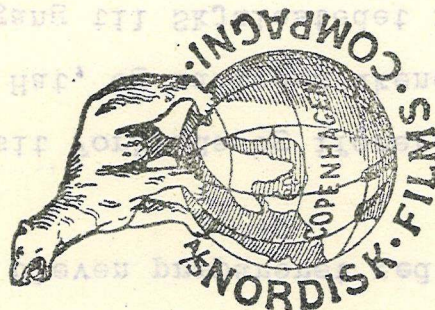
BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST MOSCOU. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegram-Adr.: „Nordfilm“.

Teleph.: Amt Mpl. 10191.

Die blonde Dame.

Personen:

Davidoff, ein internationaler Dieb.	Herr Hjort-Clausen.
Käte, seine Gehilfe.	Frau Else Frölich.
Barker, Detektiv.	Herr Robert Schyberg.
Graf v. Warden.	Herr Carl Schenström.
Gräfin v. Warden.	Frl. de Svanenskjöld.

Die kostbarste Nummer der Versteigerung wird aufgerufen, ein alter Schmuck der Herzogin Philippa. Unter den Liebhabern befinden sich der Graf und die Gräfin v. Warden, die sehr eifrig überbieten, und denen auch zuletzt der Schmuck zugeschlagen wird. Der Versteigerer notiert die Adresse des Käufers: Boulognestrasse 16.

Im Versteigerungslokal befindet sich aber auch ein berüchtigtes internationales Verbrecherpaar: Käte Blond und Davidoff. Auch diese Beiden notieren die Adresse des Grafen von Warden. Sie haben schon einen Plan entworfen, wonach sie in den Besitz des kostbaren Schmucks gelangen können, und sie säumen nicht, denselben zur Ausführung zu bringen. Es ist ihnen bekannt, dass der berühmte Detektiv Mr. Barker mit dem Grafen befreundet ist, woraus sie schliessen, dass er von dem Diebstahl benachrichtigt wird, sobald derselbe entdeckt worden ist. Zufällig erfahren sie, dass Mr. Barker ein Kindermädchen sucht. Käte Blond bewirbt sich um die Stellung und bekommt sie auch. In dem Mr. Barker's benachbarten Hause mietet das Verbrecherpaar eine Mansarde, die an das Zimmer stösst, das Käte von ihrer neuen Herrschaft angewiesen worden ist. Zwischen den beiden Zimmer wird durch eine geheime Tür ein Durchgang gemacht.

Die Vorbereitungen sind zu Ende und Davidoff fängt jetzt zu arbeiten an. Er maskiert sich als ein Antiquitätenhändler Waldhausen und sucht die Gräfin in ihrem Heim auf. Unter der Vorgabe, dass er ein junges Mädchen kennt, für die er einen Schmuck verkaufen soll, der genau so aussieht wie der der Gräfin, bewirkt er, dass die Gräfin ihm das Versteck des Schmucks offenbart. Die Gräfin ist eine eifrige Antiquitätensammlerin und nach der von Davidoff erhaltenen Adresse besucht sie das junge Mädchen -alias Käte Blond.

(Die blonde Dame) Tysk.

-2-

Diese hat sich durch die geheime Tür zum benachbarten Zimmer Eintritt verschafft, und hier verwandelt sie sich, mittels einer grossen Schürze und einer hellen Perücke, in eine arme kleine Näherin. Mit Bedauern erzählt sie der Gräfin, dass sie den vom Antiquitätenhändler erwähnten Schmuck verkauft hat. Sie bittet aber die Gräfin ihr gelegentlich etwas Näharbeit zu geben und sie zeigt auf die soeben verlassene Näharbeit.

Die Gräfin besichtigt die Arbeit, merkt aber dabei einen kleinen Stich, und fühlt sich wie betäubt. Wenige Minuten nachher fällt sie in Ohnmacht. Sie hat sich in eine Nadel gestochen, die vorher mit einer giftigen Flüssigkeit präpariert war.

Käte Blond nimmt schnell die Schürze ab, zieht den Pelz, den Schleier und den Hut der Gräfin an, und, auf diese Weise unkenntlich gemacht, gelingt es ihr sich zum Versteck des kostbaren Schmucks der Herzogin Philippa Zutritt zu verschaffen. So schnell wie möglich eilt sie wieder nach Hause, zieht die Kld der Gräfin wieder aus und weckt die Gräfin aus ihrer Betäubung. Gräfin v. Warden verlässt die freundliche Näherin im sicheren Glauben, dass sie nur ein paar Minuten bewusstlos gewesen ist. Zufällig wird am selben Tag der Diebstahl entdeckt und Mr. Barker wird sofort herbeigerufen. Dies erfährt auch Käte Blond. Sie erzählt es ihrem Gefährten und sie beschliessen mit dem ersten Dampfer nach Amerika zu entfliehen.

Mr. Barker hat aber sofort den Bericht der Gräfin mit den Intrigen von Käte Blond und Davidoff in Verbindung gebracht, und er ist dem Verbrecherpaar auf der Spur. Das erste Mal gelang es ihnen noch zu entkommen, das nächste Mal aber ging es nicht mehr, Sie wurden gefangen genommen und unter Schloss und Riegel haben sie Gelegenheit, ihre schlechte Handlungen zu bereuen.

o o o o o o o o o o

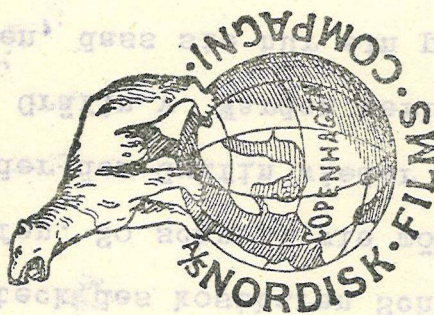
**A/s NORDISK
FILMS-KOMPAGNI
COPENHAGEN**

BERLIN. LONDON. NEW YORK. PARIS. WIEN.
BUDAPEST. MOSCOW. BARCELONA. SOFIA.

BERLIN S. W. 48.

FRIEDRICHSTRASSE 13.

Telegraph-Adr.: „Nordfilm“.
Teleph.: Amt Mpl. 10191.

LA FEMME BLONDE.

Personnages:

Davidoff, voleur international.....M. Hjort Clausen
Camille Leblond, sa compagne.....Mme Else Frölich
Barras, Détective.....M. Robert Schyberg
Le comte de Villeroy.....M. Carl Schenström
La comtesse de Villeroy.....Mlle de Svanenskjold

Le commissaire-priseur crie:

Mesdames messieurs, vous voyez ici le plus précieux numéro de la vente, le vieux bijou qui a appartenu à la duchesse Philippa!

Tout le monde tend le cou pour apercevoir le célèbre bijou, et aussitôt les enchères tombent. Parmi les enchérisseurs on remarque le comte et la comtesse de Villeroy qui surenchérissent constamment, et qui, enfin, quand le marteau tombe pour la 3me fois, se voient adjuger le précieux objet. Le commissaire-priseur prend l'adresse de l'acheteur: rue de Boulogne 16. Mais dans un coin de la salle de vente se trouve "la femme blonde" - Camille Leblond, qui, avec son ami Davidoff forme un célèbre couple de voleurs internationaux. Ils notent aussi l'adresse du comte de Villeroy. Ils ont déjà formé le plan qui doit les mettre en possession du précieux bijou, et ils n'hésitent pas à se mettre à l'oeuvre.

Ils savent que le célèbre détective Barras est une des plus proches connaissances du comte, et qu'il sera le premier informé du vol, dès que celui-ci sera découvert. Ils apprennent par hasard que Barras cherche une bonne d'enfant, et cela donne à Camille Leblond l'idée de rechercher la place. Dans la maison voisine de celle de Barras, le couple criminel loue une mansarde dont le mur est contigu à celui de la chambre que Camille doit occuper chez Barras. Ils établissent une porte secrète entre les deux chambres. Les préparatifs sont terminés, et Davidoff se dispose à faire son coup. Il se fait le visage du marchand d'antiquités Abel Goldstein, et se présente à la comtesse de Villeroy.

La femme blonde - Fransk - 2 -

Sous prétexte qu'il connaît une jeune fille pour laquelle il est chargé de vendre un bijou semblable à celui que la comtesse a acheté à la vente, il arrive à connaître le lieu où le précieux bijou est caché. La comtesse qui est une passionnée collectionneuse d'antiquités va visiter la jeune fille dont Davidoff lui a donné l'adresse et qui, naturellement, n'est autre que Camille Leblond. Par la porte secrète celle-ci a pénétré dans la chambre de la maison voisine, et au moyen d'une perruque blonde et d'un grand tablier elle s'est déguisée en une pauvre petite couturière. Elle exprime à la comtesse ses regrets d'avoir justement vendu le bijou dont l'antiquaire lui a parlé, mais elle demande à la comtesse si, à l'occasion, celle-ci ne voudrait pas lui confier quelques travaux de couture; et en même temps elle montre le travail qu'elle vient de terminer. La comtesse le prend en mains pour en juger, elle remarque qu'elle s'est piquée au doigt. Quelques secondes se sont à peine écoulées qu'elle se sent tomber en défaillance. Elle s'est en effet piquée à une aiguille enduite d'un puissant poison narcotique.

Rapidement Camille Leblond quitte son tablier, et se revêt du manteau et du chapeau de la comtesse, et après s'être voilée et rendue méconnaissable, elle se rend chez la comtesse à l'endroit où le précieux bijou ayant appartenu à la duchesse Philippa se trouve caché, et dont elle s'empare. En toute hâte elle retourne chez elle, reprend ses vêtements et rappelle la comtesse à la vie. La comtesse quitte l'aimable couturière, persuadée qu'elle n'a été évanouie que quelques secondes.

Le même jour un hasard fait découvrir le vol, et le comte réclame aussitôt l'assistance de son ami Barras. Camille Leblond l'apprend. Elle avertit son compagnon, et tous deux se décident à fuir par le premier vapeur en partance pour l'Amérique.

La femme blonde - Fransk - 3 -

Mais Barras avec son flair de détective, a vite noué les fils de l'affaire, et déjà est sur les traces des coupables. Ils lui échappent une première fois, mais la seconde fois ils tombent entre ses mains, et peuvent maintenant, sous les verrous, réfléchir aux vicissitudes de la vie.

NORDISK FILMS CO.

COPENHAGEN

BERLIN LONDON NEW YORK PARIS

ALBANY BUDAPEST MOSCOW

BARCELONA SOFIA

la femme blonde - Frank - 3 -
Mais Brian avec son flair de détective, a vite noté les fils
de l'affaire, et déjà est sur les traces des complices. Ils lui
échappent une première fois, mais la seconde fois ils tombent
entre ses mains, et peuvent maintenant, sous les verrous, réfléchir
sur les vicissitudes de la vie.

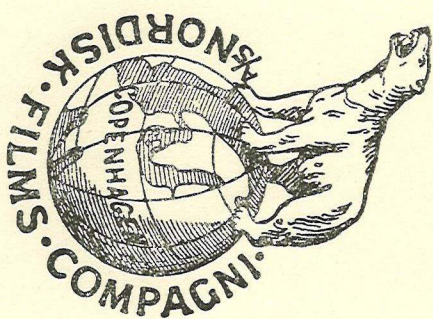
A/s NORDISK FILMS CO.

COPENHAGUE

BERLIN. LONDRES. NEW YORK. PARIS.

VIENNE. BUDAPEST. MOSCOU.

BARCELONE. SOFIA.

NORDISK FILMS Co., LTD.

25 CECIL COURT, CHARING CROSS ROAD, LONDON, W.C.

Telephone—City 172.

Telegrams—Norfilcom, Westrand London.

The Woman with the Red Hair.

A DETECTIVE STORY WITH ENGROSSING INCIDENTS.

RELEASED SEPT. 7th.

LENGTH 3044 FT.

Code Word : "Redhair."

The Woman with the Red Hair.

A DETECTIVE STORY WITH ENGROSSING INCIDENTS.

KATE MEREDITH, the woman with the red hair, is the confederate of Davidoff, an unscrupulous adventurer. They are at their wits' end for money, and scheme to possess it by annexing a valuable jewelled ornament which they have examined at an auction sale. They carefully note that the purchaser of the ornament is the Countess of Warden, who, with her husband, the Count, is an inveterate collector of antiques, and particularly desires this specimen because it once belonged to the Princess Philippa. While Kate, to disarm suspicion, obtains a situation as nurse to the two children of Robert Barker, who, unknown to her, is a detective, her criminal associate calls at an early opportunity upon the Countess, ostensibly as another collector of antiques. He prevails upon the Countess to show him the ornament, and

tells her that he knows a lady who has a similar thing to sell if the Countess would care to entertain the purchase. He notes the hiding place of the ornament, and forthwith informs Kate. The last-named has made good use of the interval between Davidoff's interview with the Countess and the auction sale, having rented a room in the house next door to that in which she is located as nurse, and cut a communicating passage between the two, the orifice in the walls on either side being hidden by large wardrobes. As soon as she has learnt that the Countess will visit her to see the mythical duplicate ornament, she disguises herself as an old needlewoman and patiently waits for her, having first dipped a needle into a virulent narcotic and hidden it in her work. She expresses regret to the Countess that her visit should have been in vain, for she has sold the ornament, but diffidently suggests that she is a good needlewoman if the Countess should be ever in need of one. She shows the Countess the sample of her work, and in doing so forces the impregnated needle, apparently by accident, into the Countess's finger. As soon as the Countess falls into a stupor, Kate dons her cloak, hat and veil, and makes her way to the Countess's residence, and after passing the Count, busy at his desk, without betraying the deception, manages to abstract

the valuable ornament and get away with it. She hands it over to Davidoff, and then hurries back to restore the Countess to consciousness, first turning back the hands of the Countess's watch an hour. She enters the next house by means of the false wardrobes to resume her duties in the nursery as soon as the Countess has left for her home, confident that she has left no trace of her complicity in the affair. The Count is surprised to see the Countess again enter the house in her walking attire, but when she states that she had not previously been back home, that her watch is an hour slow, and that she had suffered from a strange fainting fit, his suspicions are aroused. He hurries to the receptacle in which the ornament is usually kept, to find it gone, and so, without delay, solicits the assistance of Robert Barker to endeavour to trace it. Kate is nervously apprehensive when she hears the conversation on the 'phone between the Count and Barker, and as soon as the detective has gone to start his investigations, she hurries to the next house to acquaint Davidoff by a secret wire of the trend of events. Barker, while examining the Countess's watch, notices a long red hair, and on this clue returns to the house which the Countess visited on her unsuccessful errand. While foraging round in the untenanted apartment of the supposed needlewoman, he

puts his hand upon the same needle as that which had robbed the Countess of consciousness, and his senses soon leave him. Kate has watched all his actions from the wardrobe, and when he falls prone upon the floor, she enters the room, and pushes the body through a trap door on to an attic roof, in the belief that it will roll thence to the flagstones far below. The detective's fall, unknown to Kate, is arrested by a guard rail above the roof guttering, and when, some hours later, he recovers, he manages to make his descent unhurt to the ground. Without delay he returns to the room, and after putting the fateful needle into a place of safety, proceeds to explore the apartment further. He eventually finds the means of communication from the room into his own house, and it is not long before he connects the clue of the red hair found in the Countess's watch with the nurse he has employed in his establishment. He rings up the Countess to tell her he believes he is on the right track, and asks her to visit the police station at an early opportunity. She does so, and from the criminal portfolio presented to her, indicates the portrait of the supposed antiquarian who called upon her at her house just prior to the loss of the ornament. Barker is now sure of his quarry, and hurries to arrest them. At the point of a revolver, he forces Davidoff and Kate into a lift just as they are preparing for a flight to America. By a ruse, however, they escape him, and chartering a taxi, manage to board the vessel just as it is under way. Barker

is soon on their track again, but unable to get any other conveyance, has to be content with a seat on a luggage carrier of a motor cycle, on which he is sped to the docks, only to find the vessel swinging down the river. Chartering a motor boat, he follows in its wake, and overtaking it, gets on board without betraying his presence to the two people, who imagine they have escaped him. They are laughing merrily over, as they think, the detective's discomfiture, when he creeps up behind Davidoff and slips a pair of handcuffs on the man's wrists. With another quick movement he tears the false wig from the woman's head and exposes the erstwhile nurse of his two children, and then forces them to the ship's cells, there to await their transfer to a returning ship and—penal servitude.

The Grass Widower.

A COMEDY OF MANIFOLD MERRIMENT.

MARTIN MAYER has a good time while his wife is away recruiting her health at the seaside, making excuses of heavy work preventing him from joining her. Mrs. Mayer pities her hard-working husband, and returns before the time agreed upon. Her husband is out, and while she awaits him till the small hours of the morning, he is enjoying himself at a fancy dress ball. Returning with some of the revellers, he finds the front door of the house open, and expects burglars or the return of his wife—both very undesirable visitors under the especial circumstances. He enters cautiously, and through the keyhole of an inner room sees Teddy Box, a bibulous acquaintance at the ball, who had gone off wearing Mayer's hat and coat, making love to his wife. Mayer is now in the mood to see only the humorous part of it, and enjoys the spectacle of his wife thrusting Box into a pantry and locking the door upon him. He, however, sees the need for discretion when his wife rushes off for the police, and so he releases Box, resumes his own hat and coat, and induces Box to lock him in the pantry and make himself scarce. When Mrs. Mayer returns with a policeman—in reality one of the masqueraders at the ball—there is a scene of rich and rare fun, for Mrs. Mayer is so bewildered at events that she makes no attempt to intercept her hubby when he rushes off to spend a little more time in the company of the friends who have been waiting for him in hiding outside the house.

Released Sept. 7th.

Length 1230 ft.

These Films have been passed by the British Board of Film Censors
for Universal Exhibition.

Das Mädchen mit dem roten Haar

Detektivroman in
drei Abteilungen

NORDISCHE FILMS Co.
G. m. b. H.

PERSONEN:

Davidoff . . . . . Herr Hjort-Clausen
Käte Blonde . . . . . Frau Else Frölich
Barker, Detektiv . . . . . Herr Robert Schyberg
Graf v. Warden . . . . . Herr Carl Schenström
Gräfin v. Warden . . . . . Fr. de Svanenskjöld

Das Mädchen mit dem roten Haar

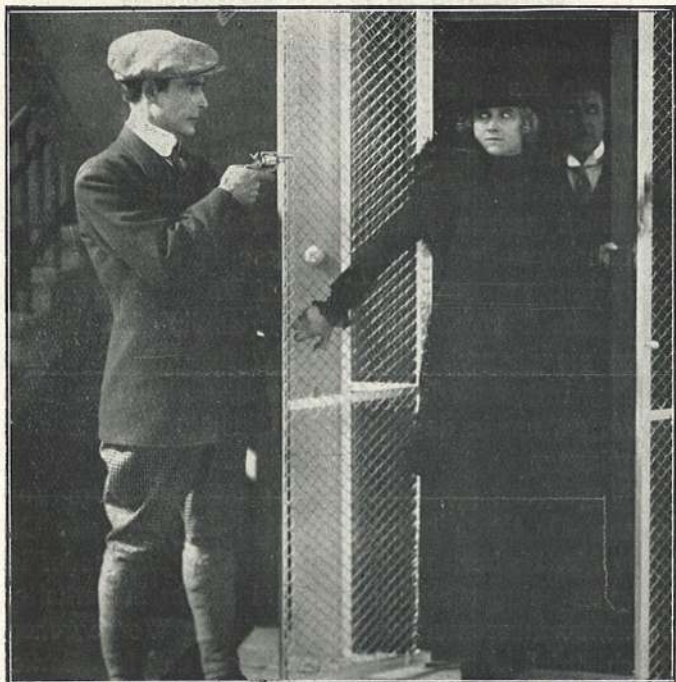
Detektivroman in drei Abteilungen.

Auf einer großen Versteigerung wird als Hauptobjekt ein kostbarer alter Schmuck einer Herzogin aufgerufen. Unter den Liebhabern befindet sich auch Graf v. Warden mit seiner Gemahlin, die sich lebhaft für den Schmuck interessieren, ihn eifrig überbieten und schließlich auch in den Besitz desselben gelangen. Der Auktionator notiert sich die Adresse des Käufers. Hier von profitieren der gleichfalls im Versteigerungslokal anwesende Davidoff und dessen Freundin Käte Blonde, indem sie dadurch die Wohnung des Grafen in Erfahrung bringen, denn schon haben sie einen Plan entworfen, um in den Besitz des kostbaren Schmuckes zu gelangen.

Ungesäumt gehen sie zur Ausführung ihres Vorhabens. Da ihnen bekannt ist, daß der berühmte Detektiv Mr. Barker mit dem Grafen sehr befreundet ist und von einem Diebstahle bald Nachricht erhalten würde, so müssen sie sehr vorsichtig zu Werke gehen. Durch Zufall bringen sie in Erfahrung, daß Mr. Barker ein Kindermädchen sucht. Käte Blonde bewirbt sich um die Stelle und wird auch engagiert. Sie mieten nun in dem Mr. Barkers benachbarten Hause ein Mansardenstübchen, das an das Zimmer stößt, das Käte von ihrer neuen Herrschaft angewiesen worden ist. Zwischen

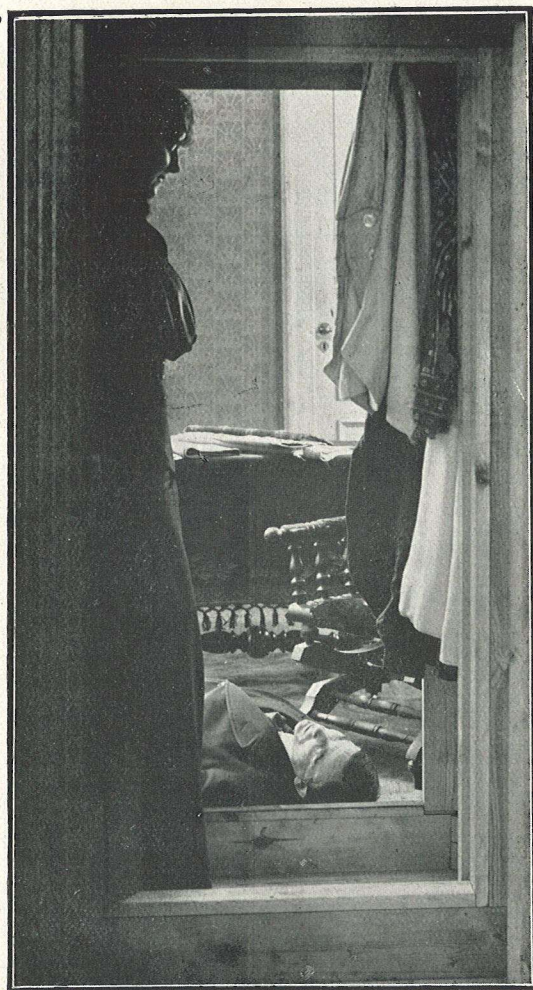
beiden Zimmern schaffen sie sich durch eine geheime Tür einen Durchgang. Nachdem diese Vorbereitungen zu Ende sind, tritt Davidoff in Aktion. Er verkleidet

sich als Antiquitätenhändler und sucht die Gräfin in ihrem Heim auf. Unter dem Vorwande, für ein junges Mädchen einen Schmuck verkaufen zu sollen, der genau so aussieht, wie der der Gräfin, gelingt es ihm,

das Versteck des Schmuckes in Erfahrung zu bringen. Die Gräfin ist eine eifrige Antiquitätensammlerin, und in der Annahme, bei dem von Davidoff genannten jungen Mädchen den fraglichen Schmuck erwerben zu können, besucht sie dasselbe — alias Käte Blonde. Diese hat sich durch die geheime Tür zu dem von ihnen gemieteten Mansardenstübchen Eintritt verschafft und verwandelt sich nun mittels einer entsprechenden Kleidung und einer rotblonden Perücke in eine Näherin. Mit Bedauern erzählt sie der Gräfin, daß sie den vom Antiquitätenhändler erwähnten Schmuck bereits verkauft habe, und bittet sie, ihr doch gelegentlich etwas Näharbeit zu verschaffen, wobei sie auf eine auf der Nähmaschine liegende Arbeit zeigt. Bei Besichtigung der Arbeit verspürt die Gräfin einen kleinen Stich am Finger und schon nach wenigen Minuten sinkt sie ohnmächtig auf einen Stuhl. Käte Blonde, die eine mit einer Flüssigkeit präparierte Nadel in die Arbeit gesteckt hatte, um dadurch diese künstliche Betäubung hervorzurufen, wirft schnell ihre Maske ab und bekleidet sich mit dem Pelz, Schleier und Hut der Gräfin. Auf diese Weise unkenntlich gemacht, gelingt es ihr, sich zum Versteck des kostbaren Schmucks Zutritt zu verschaffen. Die Ausführung dieses waghalsigen Unternehmens hat nur wenige Minuten in Anspruch genommen und schnell eilt sie wieder in das Mansardenstübchen zurück, entledigt sich der Kleider der Gräfin und weckt die Ohnmächtige wieder auf. Gräfin v. Warden verläßt die freundliche Näherin in dem

Glauben, nur einige Minuten bewußtlos gewesen zu sein. Noch am selben Tage wird der Diebstahl entdeckt und der Detektiv Mr. Barker herbeigeholt, um das rätselhafte Verschwinden des Geschmeides aufzuklären. Hiervon erfährt auch Käte Blonde. Sie macht Davidoff sofort davon Mitteilung und beide beschließen, mit dem ersten Dampfer nach Amerika zu entfliehen. Doch sie haben nicht mit der Spitzfindigkeit des Detektivs gerechnet, denn Barker hat sofort aus dem Bericht der Gräfin ersehen, daß sein Kindermädchen und der angebliche Antiquitätenhändler mit dem Verschwinden des Schmuckes in enger Beziehung stehen müssen. Bald ist er auch dem Verbrecherpaar auf der Spur. Nach einem hartnäckigen Kampfe, bei dem der Detektiv beinahe unterlegen wäre, indem ihm die beiden entwischten, gelingt es ihm, sie zu entlarven und in sicheres Gewahrsam zu bringen. Seinem Freunde, dem Graf von Warden, kann er hierdurch den gestohlenen Schmuck zurückerstatten.

1

NORDISCHE FILMS Co.

G. M. B. H.

BERLIN SW. 48, Friedrichstraße 225

Telephon: Lützow, 3143, 3144 Tel.-Adr.: Nordfilm

DÜSSELDORF, Graf-Adolf-Straße 20

Telephon: 4446 Tel.-Adr.: Nordfilm

MÜNCHEN, Paul Heyse - Straße 9

Bayrische Filmvertriebs - Gesellschaft

Telephon: 50472, 50476 Telegr.-Adr.: Bayernfilm

DETEKTIVENS BARNEPIGE OG UNDER SAVKLINGENS TÆNDER

Mange danske stumfilm er desværre gået til i tidens løb. Det er kun omkring 10 procent af den tidlige danske stumfilmproduktion, der er bevaret. Men nu og da dukker der heldigvis film op, som man troede, var forsvundne for stedse. Således fandt man fornylig i det engelske filmarkiv to danske spillefilm fra omkring 1914. Det er altid med stor spænding, man på Det danske Filmmuseum kører sådanne genfundne film. For svarer de nu til forventningerne? Passer de ind i den forestilling, man har dannet sig af vedkommende instruktør eller vedkommende skuespiller eller genre? Eller må man revidere den opfattelse, man hidtil har haft?

»Detektivens Barnepike« og »Under Savklings Tænder«, de to film, der for nylig blev fundet i England, opfører sig i den henseende yderst forskelligt. Den første svarede ganske til de forventninger, man kunne stille til en dansk forbrøderfilm anno 1914, mens den anden

var en stor skuffelse, og bevirker, at man i ret høj grad må ændre sin opfattelse både af instruktøren og skuespilleren *Holger-Madsen*.

»Detektivens Barnepike« er instrueret af *Hjalmar Davidsen*, der arbejdede som en habil instruktør på Nordisk fra 1913—17 og dernæst i 1919 instruerede en enkelt film for Palladium. Davidsen kom ind i filmverdenen så tidligt som i 1908, da han blev bevillingshaver til biografen »Kosmorama« på Østergade. Han fortsatte hele livet med at være biografdirektør og ledede ved sin død i 1958 »Alexandrateatret« på Gl. Torv. Men det er dog først og fremmest som producent at Davidsen vil gå over i filmhistorien, idet det var ham, der i 1910 finansierede *Asta Nielsens* debutfilm »Afrunden«, der som bekendt var iscenesat af *Urban Gad*.

Som fotograf på »Detektivens Barnepike« finder vi *Louis Larsen*, der også var blevet ansat på Nordisk i 1913, og

som snart blev en af selskabets førende fotografer, som f. eks. — sammen med *Johan Ankerstjerne* — har fotograferet *August Bloms* film »Verdens Undergang« fra 1916, en af de bedst fotograferede danske stumfilm.

»Detektivens Barne pige« er en forbyrder- eller detektivfilm og tilhører en filmgenre, der blev indledt med Sherlock Holmes-filmene i 1908. Sherlock Holmes-filmene var seriefilm med den berømte detektiv som gennemgående figur fra film til film. Disse film blev hurtigt yderst populære, og denne serie blev fortsat i adskillige år. Og ikke nok med det. Allerede i 1909 startede Nordisk nye forbyrderserie-film: Nat Pinkerton-serien og Dr. Nicola-serien. Men berømt af alle serierne blev *Gar el Hama*-filmene som startede i 1911. Foruden disse seriefilm optog man en lang række enkeltstående detektivfilm, som f. eks. »Detektivens Barne pige«.

Når disse film lige fra starten blev så populære, skyldtes det nok, at de var elementært spændende og fortalt i et sprog, som folk forstod. Instruktøren var ikke som i så mange af de andre film hæmmet af enten litterære eller dramatiske forlæg. Og denne frihed virkede inspirerende på instruktørerne. Det var handlingsgangen, der var det alt dominerende i disse film, og man lærte hurtigt at fortælle en historie, så folk spændt fulgte med. Skuespilkunsten gjorde man ikke meget ud af, hvilket jo i de første år ville sige, at man så godt som undgik det pantomimiske og overdrevne spil. Mange af scenerne, især forfølgelses-scenerne, blev optaget on location, hvilket var med til at gøre filmene friske og charmerende.

»Detektivens Barne pige« er et godt eksempel på en detektivfilm fra Nordisk fra omkring 1914. Det er en yderst veldrejet film, i ordets egentlige betydning. Man følger handlingsforløbet med vågen

interesse og nyder den ofte meget præcise fotografering fra Louis Larsens side. Det er godt håndværk. Der er mange fikse påfund i filmen, og de serveres hurtigt og elegant. Der er f. eks. ideen med symaskinen, der med et enkelt greb kan ændres til at blive en hemmelig telefon. Der er scenen, hvor forbyrderparret gemmer sig i elevatoren. Her er situationen og klipningen både godt udtænkt og godt visualiseret.

Filmen handler om et internationalt forbyrderpar, spillet af *R. Hjorth-Clausen* og *Else Frølich*. De stjæler et kostbart halssmykke, som en grevinde har købt på en auktion. Grevindens mand, greven, spilles af *Carl Schenstrøm*, der på det tidspunkt medvirkede i en bunke småroller hos Nordisk, og som var berømt for sin maskeringsevne. Det er nu heller ikke let at genkende vores senere ven »Fyrtårnet« i den grevelige mundering. Detektiven, der afslører forbyrderne, spilles af *Robert Schyberg*, der siden *Gal el Hama*-filmene havde vundet hævd på denne rolle.

*

»Under Savklingens Tænder« fra 1914 er en af de sagnomspundne danske film. Mange havde fortalt os om den, og meget havde man ventet sig. Hvor meget større var da ikke skuffelsen, da man nu endelig så den.

Filmen er simpelthen rædsom. Mildere kan det ikke siges. Instruktion, handling, skuespilkunst, fotografering, alt er elendig i denne film fra Nordisk Films Kompagnis store tid.

Holger-Madsen havde været skuespiller ved Casino Teatret i København, inden han i 1908 kom til Nordisk, men at påstå, at den spillestil, han f. eks. anvender i denne films første scene er Casino-stil, ville være en fornærmelse mod det gamle teater i Amaliegade. Så skrækkeligt kan

man ikke have spillet noget sted. Nu gør det selvfølgelig ikke sagen bedre, at Holger-Madsen har kameraet ret tæt på, så hans voldsomme grimassering virker yderligere grell. Holger-Madsen havde dog på det tidspunkt arbejdet så længe med film, at han burde have kendt sit medium bedre. Maskeringen — ikke alene Holger-Madsens som ågerkarlen, men også *Torben Meyers* som bankieren, er også ganske forfærdelig. Man ser tydeligt, at det er papnæser, de har på. Fotograferingen virker også ret hjælpeløs, der er f. eks. nogle meget dårlige udebilleder. Og *Marius Clausen* regnede man dog til de bedste af selskabets fotografer senere hen. Og historien — magen til sentimentalt pladder skal man lede længe efter!

Og den af manuskriptforfatteren så snedigt udtænkte scene, hvor filmens helt besvimet ligger henslængt på en træstamme, der på et transportbånd langsomt, men sikkert, nærmer sig den arbejdende bloksav — også denne scene svipser. Man sidder blot og ønsker, at alle medvirkende må blive savet til plukfisk, så man snart kan slippe for at se mere.

Det er godt, der er bevaret andre og bedre danske film fra 1914. Ellers ville dansk stumfilm fra den periode kun have kuriositetens interesse.

Men se den, for den er med til at afrunde billedet.

Oktober 1966. Marguerite Engberg

DETEKTIVENS BARNEPIGE eller DEN LYSÉ DAME

Prod.: Nordisk Films Kompagni 1914

Instr.: Hjalmar Davidsen

Manus.: A. Lumbye

Foto: Louis Larsen

Medv.: Robert Schyberg (detektiven mr. Barker), R. Hjorth-Clausen (Davidoff, en international forbyrder), Else Frølich (hans medhjælper), Carl Schenstrøm (en greve), Helene de Svanenskjold (en grevinde)

Længde: 865 m

Premiere: 10.8.1914 i »Vesterbros Teater«

UNDER SAVKLINGENS TÆNDER eller BLOKSAVEN

Prod.: Nordisk Films Kompagni 1913

Instr.: Holger-Madsen

Manus.: Laurids Skands

Foto: Marius Clausen

Medv.: Holger-Madsen (ågerkarlen Sintram Grib), Svend Rindom (Florian, hans søn), Frederik Jacobsen (en savværksejer), Alma Hinding (Marja, hans datter), Torben Meyer (en bankier)

Længde: 746 m

